

[Victor Larsen.]

her. Heri ligger der en Regulator af en saadan Beskaffenhed, at har man gode Smørpriser, hvis der opnaas gode Priser paa Englandsmarkedet, saa nedsættes Afgiften paa Margarinen, og det hjemlige Margarineforbrug stiger, hvilket er nødvendigt og rigtigt, fordi de gode Priser vil være Udtryk for, at Verdensmarkedet ikke er overfyldt. Omvendt nærmer Smørprisen og Margarineprisen sig mere til hinanden, saa snart Verdensmarkedsprisen daler, og dette vil netop ogsaa have et øget Margarineforbrug til Følge.

Vi er fra vor Side ganske klar over, at en saadan Forøgelse maa skabe Ulemper for en Del af Befolkningen, og derfor har vi erklæret baade her i Tinget og i Betænkningen, at vi er villige til at overveje saadanne Foranstaltninger, som maatte hjælpe med til at afbøde disse Ulemper, vel at mærke naar saadanne Forslag fremsættes i særligt Lovforslags Form. Jeg kan ogsaa sige, at hvad angaar en mindre Pris, en afgiftsfri Pris for Smør til milde Stiftelser, Børnehjem, Hospitaler o. s. v., da er vi inde paa ganske samme Tanke.

Dernæst foreslaar vi, at der sker en Udbetaling fra Smørfonden i ganske bestemte Terminer. Det er jo nemlig givet, at der i Landbrugskredse hersker nogen Misfornøjelse med, at man, som man mener, til Tider tilbageholder ret store Beløb af Fonden. Man vilde komme ud over dette, og man vilde ophæve denne Misfornøjelse, hvis der i Loven fastsattes ganske bestemte Terminer.

Maa jeg til det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, som jo var inde paa, at det Forslag, jeg her har gjort kort Rede for, var noget af det værste, det ærede Medlem hidtil havde set, idet det i høj Grad gik ud paa, at de fattige skulde betale til Fordel for de velstillede, sige, at man har jo ogsaa set, at der i Bladet „Social-Demokraten“ er foretaget en Udregning, hvorefter dette for Forbruget herhjemme skulde betyde en Merudgift paa 42 Mill. Kr.; men det ærede Medlem var dog saa forsigtig ikke at nævne dette Tal, og det tror jeg, man maa prise det ærede Medlem for. (A. C. Mortensen: Jeg glemte det!). Naa, det ærede Medlem glemte det; ja, saa er der ikke noget at prise ham for. Men jeg maa dog sige, at intet

Menneske i dette Land aner det mindste om, hvorvidt dette Tal passer. Man kan derimod sige med en vis Sikkerhed, at det passer ikke. For givet er det, at i samme Øjeblik Noteringen herhjemme gaar op over 2 Kr. 10 Øre pr. kg, sker der en Nedsættelse i Margarineafgiften, og givet er det, at ligesom man i den Ordning, vi har i Øjeblikket, jo har en Margarineafgift paa 30 Øre pr. kg, saaledes kan man ogsaa, efter det Forslag, vi har fremsat, i længere Tid komme ind i en Situation, hvor man ogsaa har en Afgift af 30 Øre pr. kg. Ingen kan modsige, at dette meget vel kan finde Sted, og jeg vover endda den Paastand, at største Delen af dette høje Tings Medlemmer, Medlemmer langt ind i Regeringspartiernes Kreds, vilde være overmaade tilfreds, vilde føle sig lettet, hvis vi kom ind i en Situation af en saadan Art, at Margarineafgiften kun blev 30 Øre pr. kg. Saa vilde man sikkert fra den Side synes, at man paa dette, jeg kan godt sige vanskelige Spørgsmaal havde faaet en Løsning, som man i Virkeligheden følte sig lettet ved. Jeg kan til Støtte herfor sige, at man i Virkeligheden paa forskellige andre Omraader i høj Grad har accepteret Prisforhøjelser. Jeg behøver ikke at gaa saa langt tilbage som til at tale om Snapsen. Nu betragter man den jo som en Luksus, men der var en Tid, hvor „den fattige Mands Snaps“ var en Nødvendighed. Men jeg kunde nævne Kaffen; Forhøjelsen paa „den fattige Kones Kaffe“ og paa Aldersrentenydernes Kaffe er jo af meget stor Betydning. Det drejer sig om mange, mange Millioners Beskatning af Forbruget, og det er jo saaledes, at den Del af Befolkningen, som for en stor Del bruger Kaffe og Wienerbrød som Middagsmad, i de fleste Tilfælde sandelig ikke er den bedre eller bedst stillede, men tværtimod den daarligst stillede Del af Befolkningen. Kaffeskatten virker i høj Grad nedefter. Jeg kunde ogsaa nævne Flæsken. Jeg tror, at man fra Regeringens Side var i høj Grad tilfreds — for at bruge et mildt Udtryk — med den Ordning, man opnaaede med England. Men denne Ordning i Forbindelse med de uheldige Følger af Kortsystemet har medført, at der dels er i høj Grad Mangel paa Flæsk herhjemme, og dels at de danske Forbrugere ganske afgjort maa betale en overordentlig Merpris, en Forhøjelse netop